

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені БОРИСА ГРІНЧЕНКА

СЕРТИФІКАТ

засвідчує, що

Чіков Ілля Анатолійович

взяв(ла) участь у
VI Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференції
**“ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКИХ СИСТЕМ У СОЦІАЛЬНІЙ
ТА ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРАХ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА”**
22 листопада 2022 року

Декан Факультету економіки та
управління

Вячеслав ОСАДЧИЙ

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

**Факультет економіки та управління
Кафедра управління**

*Збірник матеріалів
VI Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції*

**«ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКИХ
СИСТЕМ У СОЦІАЛЬНІЙ ТА ЕКОНОМІЧНІЙ
СФЕРАХ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА»**

22 листопада 2022 р.

Київ – 2022

УДК [338.27+338.242]:[304+330]

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Факультету економіки та управління
Київського університету імені Бориса Грінченка
протокол № 4 від 14 грудня 2022 року*

Рецензенти:

Акіліна О. В., к.е.н., доцент; Дорошкевич Д. В., д.е.н., доцент; Звонар В. П., д.е.н., ст. наук. співроб.; Ільїч Л. М., д.е.н., професор; Кожем'якіна С. М., д.е.н., професор; Краус К. М., к.е.н., доцент; Марухленко О. В., д.н.держ.упр., доцент; Михацька А. В., к.пед.н., доцент; Панченко А. Г., к.н.держ.упр., доцент; Поспелова Т. В., д.н.держ.упр., доцент; Рябець К. А., д.н.держ.упр., доцент; Штепа О. В., к.е.н., доцент; Яковенко І. В., к.е.н., доцент.

Перспективи розвитку управлінських систем у соціальній та економічній сферах України: теорія і практика: зб. матеріалів VI Всеукр. наук.-практ. інт.-конф., 22 листопада 2022 р. К.: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022. 296 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, проведеної кафедрою управління Факультету економіки та управління Київського університету імені Бориса Грінченка, розкривають сутність управління діяльністю підприємств і організацій в умовах відбудови України, а також управління людським та соціальним розвитком; містять пропозиції щодо удосконалення механізмів державного управління у сучасний період; окреслюють теорію, практику, проблеми та перспективи миротворчої освіти в конфліктних і постконфліктних регіонах; висвітлюють новітні тенденції розвитку цифрового підприємництва.

Висловлені авторами думки та пропозиції можуть не збігатися із точкою зору редакційної колегії. Відповідальність за добір і викладення матеріалів, достовірність інформації, точність назв, статистичних даних, прізвищ та цитат несуть автори. Матеріали опубліковані в авторській редакції.

ПРОГРАМА

СЕКЦІЯ 1. УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ

Бабко Н. М.

СТВОРЕННЯ АГРОТУРИСТИЧНОГО КЛАСТЕРУ ЯК ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ

Бакалінська А. О.

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ У ВІДНОВЛЕННІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Балджи М. Д.

УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ

Богомол К. С.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Бунько А.-П. О.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Вознюк О. В.

ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ПРОВЕДЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Герасименко А. М.

УПРАВЛІННЯ ОСВІТНЬОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

Герасімчук К. В.

СЬОГОДЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ: ЧИННИКИ, ЩО ВИЗНАЧАЮТЬ ЇХ РОЗВИТОК

Гнатюк О. М.
РОЛЬ ФАНДРАЙЗИНГУ В УПРАВЛІННІ ПОТЕНЦІАЛОМ
ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Довженко А. І.
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УМОВАХ ВІЙНИ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРЕШКОДИ

Макарчук І. В., Федулова І. В.
РЕГЛАМЕНТУВАННЯ ПРОЦЕСУ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ В
УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ

Малькевич А. В.
ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В
СУЧАСНИХ УМОВАХ

Мартинова О. Р.
ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ В РЕКРУТИНГУ
ПЕРСОНАЛУ

Масловська І. І.
ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
УПРАВЛІННЯ ІМІДЖЕМ ПІДПРИЄМСТВА (НА ПРИКЛАДІ КП
«ДОБРОБУТ»)

Новицька А. Є.
АКТИВІЗАЦІЯ ФІНАНСУВАННЯ ПІСЛЯВОЄННОЇ
ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ ВІД МІЖНАРОДНИХ ДОНОРСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ

Новіков А. В.
СУТНІСТЬ ТА ЗАГРОЗИ ДЕВЕЛОПЕРСТКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НА РІЗНИХ ЕТАПАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТІВ

Поканєвич В. Ю.
РОЗВИТОК КОНКУРЕНЦІЇ НА РИНКУ РОЗДРІБНИХ
БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ

Рожко Л. В.
ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ МАЛОГО
УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ ПІД ЧАС ВІЙНИ

СЕКЦІЯ 4. МИРОТВОРЧА ОСВІТА В КОНФЛІКТНИХ ТА ПОСТКОНФЛІКТНИХ РЕГІОНАХ: ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Боровик Т. М., Палієнко А. В.

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР

Головко Л. В., Головко Т. В.

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ЗМІНИ У СФЕРІ ОСВІТИ

Льбич Л. М., Акіліна О. В.

МИРОТВОРЧА ОСВІТА: ГЕНЕЗА ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ, ЗМІСТ

Льбич Л. М., Панченко А. Г.

РОЗДІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ МИРОТВОРЧОЇ ОСВІТИ

СЕКЦІЯ 5. НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Адамович С. Ю.

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Богоніс А. Я.

УКРАЇНСЬКИЙ РИНОК ПРАЦІ У СФЕРІ ЦИФРОВОГО МАРКЕТИНГУ

Кириченко Н. О.

ОСОБЛИВОСТІ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Кравчук Ю. О.

ЕЛЕКТРОННА КОМЕРЦІЯ В СИСТЕМІ ЦИФРОВОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Обіход Т. В.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ - ЗАПОРУКА СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ

Очеретна А. О.
ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ СУПРОВІД
ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ
ТРАНСФОРМАЦІЇ

Петренко Р. О.
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В ДЕРЖАВНІЙ
УСТАНОВІ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Півхлопко Д. Р.
INTERNET-МАРКЕТИНГ – СКЛАДОВА ЕЛЕКТРОННОЇ
КОМЕРЦІЇ

Посохова А. А.
НЕДОЛІКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАРОБІТКУ НА
КРИПТОВАЛЮТИ

Решетов М. С.
ЦИФРОВІЗАЦІЯ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Росохацька М. О.
ЦИФРОВІЗАЦІЯ В БІЗНЕСІ

Самодай В. П., Машина Ю. П., Нечвоглод І. В.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ВІ-ТЕХНОЛОГІЙ В
УМОВАХ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Троша Д. С.
ПРИСКОРЕННЯ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА РИНКУ ПРАЦІ.
ФОРМУВАННЯ НОВИХ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН

Чіков І. А.
ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕДУМОВИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ
ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Чміль Г. Л.
ТЕНДЕНЦІЇ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ
ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Шапінко В. О., Сторожук Д. В.

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В
СУЧАСНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Шепельський В. І.

ПРАКТИЧНІ ПІДХОДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ У ШКОЛАХ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО
СТАНУ

Школа І. В.

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА ЯК
ДЕТЕРМІНАНТА ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Shtepa O.

INTELLECTUAL ENTREPRENEURSHIP AND DIGITAL
TECHNOLOGIES IN COMPETITIVE SOCIETY

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕДУМОВИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Розвиток передових технологій є основою соціально-економічного розвитку країни, ядром формування інноваційного потенціалу та активізації її інноваційної діяльності, сприяє формуванню конкурентних позицій на міжнародній арені. Цифровізація економіки є одним із основних напрямів інноваційного розвитку економічних систем та інструментом створення довгострокових конкурентних переваг. Передумовою цифрової трансформації економіки є забезпечення технологічного базису для формування сервісної платформи здатної до оцифрування її структурних елементів, зокрема соціальних, економічних, технологічних та інших процесів, що протікають в середині економічної системи.

Поняття «цифрова економіка» є складним та багатограним у своєму трактуванні. У класичному розумінні «цифрова економіка» – це певна діяльність, у якій ключовими факторами виробництва є використання результатів науково-дослідних розробок та досліджень у якості цифрових та передових технологій, які направлені на підвищення продуктивності у різних видах господарської діяльності. Основою цифрової економіки є розвинена та ефективно функціонуюча інфраструктура. У Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України, під цифровою інфраструктурою розуміється сукупність комунікацій, технологій, продуктів і процесів, які забезпечують обчислювальні, телекомунікаційні та мережеві можливості та працюють на цифровій основі.

Цифрова трансформація – це унікальний інструмент цифрової революції, за своєчасного використання якого вітчизняні компанії зможуть відтворити втрачене лідерство в «новій» економіці. Для цього процеси цифрової трансформації започатковані на підприємствах, мають базуватися, перш за все, на науково обґрунтованій методології.

Цифровізація економіки характеризує загальний стан цифрових трансформацій у процесі організації соціально-економічних відносин у розрізі

трьох галузевих моделей суспільства, що відповідає вітчизняним реаліям і включає: людей (суспільство), бізнес (економіку) та державу (уряд).

Цифрові трансформації є викликом країни, які досягли високого рівня цифрової зрілості, мали справу зі складними культурними, організаційними та технічними проблемами, і лише врахування всіх цих факторів зробило ці перетворення успішними. Аби сьогодні стати цифровими лідерами у конкретних сферах економіки, необхідно визначити пріоритетні цифрові проекти, які дадуть змогу забезпечити довгострокові конкурентні позиції.

Цифрова трансформація – це впровадження сучасних технологій у бізнес-процеси суб'єкта господарювання. Такий підхід передбачає не тільки встановлення сучасного обладнання чи програмного забезпечення, а й принципів зміни підходів до управління, корпоративної культури, зовнішніх комунікацій тощо. В результаті чого підвищується продуктивність кожного співробітника та рівень задоволеності клієнтів, а підприємство формує імідж прогресивної та сучасної організації.

Таким чином, узагальнюючи існуючі визначення поняття «цифрова економіка», можна вважати, що це інноваційно-орієнтована економіка, яка ґрунтується на активному впровадженні інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій в усі види економічної діяльності та сфери життя суспільства, що забезпечує підвищення ефективності функціонування та конкурентоспроможності підприємств та економіки країни загалом.

Цифрові технології заощаджують трансакційні витрати, а іноді й мінімізують їх, створюють новий потенціал, а разом з тим і нові вимоги як до виробників, так і до ринку, що змушує оновлювати організацію бізнес-процесів та виробництва, що забезпечує підвищення якості продуктів та послуг, а також формування іміджу суб'єктів господарювання.

Інновації, останні модифікації бізнесу і цифрові додатки впливають не тільки на науку, але і на сам уряд, де ці інновації розробляються і впроваджуються. Політичні дії з підтримки цифрових інновацій, як правило, зосереджуються на інноваційних мережах, доступі до фінансів та застосуванні

інформації, але приділяють менше уваги інвестиціям в ІКТ, заснованому на знаннях капіталу та міркуванням даних.

Цифровий вектор розвитку змінює підхід до ведення бізнесу, зокрема до системи управління маркетингом, реалізацією товарів та послуг, формування сервісної політики обслуговування; системи документообігу та організацією управління персоналом; системи бухгалтерського обліку та оцінки ефективності функціонування бізнес-процесів тощо.

Цифровізація має колосальний потенціал для створення нових способів зростання добробуту та розширення можливостей людей. Цифрові технології змінюють ядро функціонування всієї економіки через створення нових продуктів та трансформації традиційних бізнес моделей і бізнес-процесів у цифровий аналог. Попри значні переваги цифровізація несе й значні загрози, що зумовлює необхідність ефективного регулювання для захисту законних інтересів бізнесу та громади. Адекватна регуляторна система допомагає підтримувати національну економіку якомога ефективнішою та гнучкою, а також допомагає вітчизняним галузям конкурувати у світовій економіці.

У цифровій економіці виробництво трансформується, з точки зору виробництва та збуту продукції, через оцифрування процесів, які є системоформуючими у господарській діяльності підприємств. Збільшення продажів персональних комп'ютерів та інших цифрових пристроїв, а також збільшення частки пристроїв, підключених до мережі Інтернет, дозволили істотно знизити витрати на залучення учасників в онлайн спільноти, що сприяло тому, що мільярди людей стали потенційними учасниками цифрової економіки.

Ключовими загальновідомими моделями взаємодії між учасниками споживчого ринку є: B2B (business-to-business – «бізнес для бізнесу») – міжкорпоративна взаємодія між суб'єктами господарювання-юридичними особами; B2C (business-to-consumer – «бізнес для споживача») – взаємодія між суб'єктами господарювання-юридичними особами та кінцевими споживачами з приводу продажу товарів та послуг; C2C (consumer-to-consumer – «споживачспоживач») – особливий вид взаємодії між кінцевими споживачами з

приводу онлайнкупівлі продажу товарів та послуг здебільшого через інтернет-майданчики та аукціони; B2G (business-to-government – «бізнес для держави») – взаємодія суб'єктів господарювання та державних організацій з приводу заключення угод щодо купівлі продажу товарів та послуг та виконання робіт.

Вектор цифровізації формує нові умови та правила функціонування суб'єктів господарювання та економіки загалом; змінює підхід до ведення бізнесу, зокрема до системи управління маркетингом, реалізацією товарів та послуг, формування сервісної політики обслуговування; формує «нову» філософію ведення документообігу та організацію управління персоналом, обліку та оцінки ефективності функціонування бізнес-процесів тощо. Прорив у науці та економіці робить можливим широке використання штучного інтелекту, від програмного забезпечення для відкриття нових видів ресурсів до алгоритмів, які визначають культурні інтереси та передбачають поведінку споживачів.

Трансформаційні зміни під впливом цифровізації відбуваються і в діяльності підприємств на ринках споживання. Завдяки використанню цифрових технологій суб'єкти господарювання виходять вже на якісно новий рівень ефективності здійснення бізнес-процесів при використанні смарт-контрактів) та стрімко розвиваються. Інновації в технологію виробництва, що призводять до створення нових видів продуктів, набувають поширення саме при використанні хмарних технологій, технологій штучного інтелекту, обробки великих даних (big data), робототехніки та сенсоріки тощо.

На нашу думку, із найбільш популярних на сьогодні інноваційних трендів цифровізації є Blockchain-технологія, як найбільш захищена від зовнішнього втручання. Інформація, що зберігається у Blockchain, не може бути втрачена, видалена чи прихована, воно залишається там назавжди, адже Blockchain зберігає інформацію не лише про поточний стан системи, але і всі попередні стани також. Таким чином, кожен користувач може перевірити достовірність інформації про поточний стан перевіривши ланцюг введення даних щодо усіх попередніх. Той факт, що ця технологія невразлива для злочинців, робить її пріоритетним напрямком дослідження.

Blockchain працює зі складною системою шифрування (ключами). Кожен блок має свій унікальний ключ. Неможливість «розірвати ланцюг», тобто внести зміни в блок або додати блок серед інших, забезпечується тим, що шифри попереднього і наступного блоків пов'язані між собою і коли інформація вноситься в один блок, вона також відображається і у іншому.

Однак Blockchain-технологія, як і будь-яка інша, має свої як переваги та недоліки. Серед переваг варто виділити ефективність і надійність (система записує тільки ті транзакції, які були перевірені, що гарантує їх захист від підміни чи видалення), необмежений ланцюг блоків (ланцюг даних можна доповнювати нескінченно, що дає можливість говорити про довгий життєвий цикл технології), відсутність єдиного центру керування (рівність і розгалуженість системи робить її невразливою до несанкціонованого доступу – пошкодження як даних так і системи у цілому неможливі. Кожен окремий учасник є незалежним сервером). Серед недоліків варто відмітити, що Blockchain передбачає використання потужних комп'ютерних технологій, що збільшує вартість переобладнання та відсікає значну кількість потенційних користувачів; відсутність законодавчого регулювання Blockchain; немає встановлених стандартів і рівнів відповідності.

Впровадження Blockchain вимагає значних знань у багатьох сферах, таких як безпека, право, децентралізоване управління, менеджмент та організація. Суб'єкти господарювання, які беруть за мету використовувати Blockchain у своїй діяльності, будуть змушені повністю змінити свою організаційну структуру, адже намагаючись інтегрувати Blockchain у вже функціонуючу систему управління можна зіткнутися з великими обсягами втрат на оновлення, і є ризик того, що дані оновлення не принесуть прогнозованої вигоди.

Використання Blockchain розкриває нові можливості у багатьох сферах господарювання, у тому числі в економічному секторі шляхом зниження трансакційних витрат, спрощення бухгалтерського обліку та надання зобов'язань щодо виконання через розумні контракти. Його можливості значною мірою залежатимуть від вирішення технічних проблем і соціально-

політичних завдань, таких як забезпечення виконання законів і охорони порядку за відсутності будь-якого посередника.

Варто відмітити, що ефект від переваг цифрових технологій слід шукати не у миттєвому зниженні витрат і підвищенні економічної ефективності суб'єктів господарювання підприємств, а у пошуку найбільш оптимальної інформаційної платформи управління бізнес-процесами, яка забезпечить координацію управління та ефективне досягнення стратегічних і операційних цілей.

Виходячи зі змісту та характерних ознак процесу цифровізації можна стверджувати, що для успішного розвитку процесу цифровізації «букви в цифру» необхідно забезпечити: норми та права суб'єктів споживчого ринку, що працюють при використанні новітніх інформаційно комунікаційних технологій, на законодавчому рівні; вільний доступ суб'єктів споживчого ринку до мережі Інтернет для здійснення господарських процесів в залежності від сфери діяльності (створення багатоканальних моделей); телекомунікаційні зв'язки між суб'єктами споживчого ринку в розширеному інформаційному середовищі.

Отже, розвиток цифрової економіки в Україні неможливий без нормативно-правової бази, стратегії розвитку цифрової економіки, в тому числі класичної. Пріоритетним завданням формування цифрової економіки України є робота з внутрішнім ринком, ефективна державна політика, механізми стимулювання цифрової економіки, а ключовою ініціативою – формування мотивації та потреб споживачів у «цифрових технологіях». Водночас слід зазначити, що цифровізація економіки може дати змогу суб'єктам господарювання швидко знаходити шляхи виходу з кризових стацій, в яких вони опинилися внаслідок недосконалого управління або проблем з виробництвом і надання товарів і послуг.